

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr.

3

Fylke:

Oppland

Tilleggsspørsmålnr.

Herad:

Egran

Emne:

Drynne

Bygdelag:

D

Oppskr. av:

Tho. Gaarder

Gard:

Allegrun

(adresse):

Egranvollen

G.nr. 179

Br.nr. 1

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

1. Benævnes hien Drynne.
2. Nu brukes Künstskera, for ca 50 år siden natursten, kjøbtes hos landhandlerne.
3. Al redshat slipes først paa en rund slipsten, og brynes til egges. I enkelte områder redshat brynes.
4. Her er hun brukt alen. sliping baade til Gaaer, Skog og hawslerne.
5. Senest er hun brukt av smiddere, blev færdig i hælbauben.
Slipestenen sto ved huaene, utatt paa idequarde og store utslætter, hvor det delst var fiske slipsten, eller blev først med.
6. Først sliping bruktes Gaaer saa lang tid den ble rund i eggen av al bryning.
7. Først bruktes skulbryne, derpaa sand- og bestikke av bjerte.
8. Alen. eller Gaaer paa vort under sliping, bruktes flere vort, hos undertiden av til sliping, sliperen holder da eggen mot sig.
9. Her begynner hun langvort. Dette holdes under bryning litt paa skruen, støttet til venstre akul, saa Gaaer er omtrent horisontal.
Drynningen begynner ved skulen, hvor venstre huauds grep følger bryningen fremover i taht, med utvulende grep til venstre og hiane, idet

ovet og Gæen efter som bryningen gaar frem, skynes tilløbe under vordne alene.

10. Drognet brenes i en brynkofe, helst av træ, som er liget av en retklævet firkant av gran eller furu, denne klæves efter midten, og spidtes ud de 2 halvdele og lægges sammen igjen i et ret nedover ende som moa vare hale, brynkofen vikles nu med parrede, tyvne strimler av birkebaust, en hunk anbringes i kofpens overste ende, denne kan enten vare utbrodet i selve kofpen eller paachind en jernkante.

12. Kofpen holdes paa baks i behusmidelen

13. Drognet er stadig fuktigt av vandet i brynkofpen.

Under sluttet gjaet det av holde Gæen godt ned til bakken, saa jorvluggen ble holdt mulig. naar det ble afkjølet paa brynet, sa en gjerne "dri".

Ullens kjennes her intet fra aedre tidis om drii sp.

Ullis ju av y kj: der fekk bare brynt neusane sin, eller mitte vil.

Det er paa igjen av de gamle mekkere, ingen av de gamle slauthover, jeg er 17 aar. Mealle gaa med i skovengene 14 aar gamle. med de gamle, drevene kjeumman og var ofte moir i ryg og hofter, ikke ville Gæen lide, ikke kunne je bryne; men lulle jo hele kumten eller 3. 4 slaatsaamer. nu kan da jeg, om ingen annen paa gaarden kan. Dette ble jo lite.

Ulling Tho. Gvaardat.